

pytanie

Obuwie ochronne w placówkach służby zdrowia. Proszę o wskazanie przepisów prawnych oraz zasad dotyczących takiego noszenia obuwia w zakładach opieki zdrowotnej

odpowieź

Nie ma odrębnych przepisów, dotyczących stosowania odpowiedniego zabezpieczenia kończyn dolnych poprzez używanie odpowiedniego obuwia w placówkach zakładów opieki zdrowotnej. Obowiązek stosowania środków ochrony indywidualnej wynika z rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 26 września 1997 r. sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (tekst jedn. Dz. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650 z późn. zm.).

Załącznik nr 2 do rozporządzenia określa szczegółowe zasady stosowania środków ochrony indywidualnej. Z przepisów tych wynika, że:

- powinny być one stosowane w sytuacjach, kiedy nie można uniknąć zagrożeń lub nie można ich wystarczająco ograniczyć za pomocą środków ochrony zbiorowej lub odpowiedniej organizacji pracy;
- środki ochrony indywidualnej powinny:
 - 1) być odpowiednie do istniejącego zagrożenia i nie powodować same z siebie zwiększonego zagrożenia,
 - 2) uwzględniać warunki istniejące w danym miejscu pracy,
 - 3) uwzględniać wymagania ergonomii oraz stan zdrowia pracownika,
 - 4) być odpowiednio dopasowane do użytkownika – po wykonaniu niezbędnych regulacji.
- pracodawca powinien określić warunki stosowania środków ochrony indywidualnej, a w szczególności czas i przypadki, w których powinny być używane;
- przed nabyciem środków ochrony indywidualnej pracodawca powinien ocenić, czy środki, które zamierza zastosować, spełniają odpowiednie wymagania. Ocena taka powinna obejmować:
 - 1) analizę i ocenę zagrożeń, których nie można uniknąć innymi metodami,
 - 2) określenie cech, jakie muszą posiadać środki ochrony indywidualnej, aby skutecznie chroniły przed zagrożeniami, o których mowa w pkt 1, uwzględniając wszelkie ryzyko, jakie mogą stwarzać te środki same z siebie,
 - 3) porównanie cech dostępnych na rynku środków ochrony indywidualnej z cechami, o których mowa w pkt 2.

Tabela nr 3. dołączona do tego załącznika określa rodzaje obuwia, jakie mogą być stosowane przez pracodawcę po dokonanej ocenie ich przydatności.

Zagadnieniem, jakie buty (z czego i o jakiej konstrukcji) będą spełniały warunki, o których mowa wyżej, zostały określone m.in. przez instytuty naukowe i producentów prowadzących odpowiednie badania. W wyniku tych badań stwierdzono m.in., że:

- do ochrony przed mikroorganizmami stosuje się szczelne obuwie, w całości z gumy lub tworzywa;
- w zależności od potrzeb, obuwie może być wyposażone w podnoski o odpowiedniej wytrzymałości na uderzenie i ściskanie, ochraniające palce stóp;
- ze względów medycznych, obuwie powinno odpowiadać normom higienicznym, aby mogło być poddawane rutynowemu codziennemu myciu ręcznemu lub termicznemu w maszynie myjąco-dezynfekującej i, kiedy trzeba, dezynfekcji (PN-0-91062: 1999);
- ze względu na bezpieczeństwo pracy, obuwie powinno być antyelektrostatyczne i mieć zabezpieczenie przed poślizgiem. Powinno także być wygodne i stabilne.

Obuwie powinno być białe.

Kryterium określającym konieczność stosowania obuwia chroniącego przed czynnikami biologicznymi jest występowanie na podłożu cieczy, zawierającej niebezpieczne czynniki biologiczne, lub zagrożenie polaniem nóg taką cieczą. Dobór obuwia jest uzależniony (podobnie jak w przypadku rękawic) od jego przeznaczenia. Można więc wyróżnić:

- obuwie dla pracowników bloków operacyjnych szpitali,
- obuwie stosowane na *zwykłych oddziałach*, gdzie kryteria mogą być mniej rygorystyczne.

Istotnym parametrem obuwia przeznaczonego do stosowania w służbie zdrowia jest możliwość poddawania go rutynowej dezynfekcji.

Alicja Brzezińska

 Serwis
Prawo i Zdrowie